

960

UCHWAŁA Nr 549 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1951 r.

w sprawie zmiany przepisów o wewnętrznej organizacji i trybie postępowania Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 3 lipca 1947 r. o odbudowie m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 268) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W przepisach o wewnętrznej organizacji i trybie postępowania Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy, stanowiących załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-41, poz. 468) wprowadza się następującą zmianę:

§ 12 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 12. W skład Prezydium wchodzi:

- 1) Prezes Rady Ministrów jako Przewodniczący Rady i Prezydium Rady;
- 2) Minister Budownictwa Miast i Osiedli jako zastępca Przewodniczącego Rady i Prezydium Rady;

3) Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego jako zastępca Przewodniczącego Rady i Prezydium Rady;

4) Przewodniczący Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie jako członek Rady i Prezydium Rady;

5) Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury jako członek Rady i Prezydium Rady;

6) Naczelny Architekt Warszawy jako członek Rady i Prezydium Rady“.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

961

UCHWAŁA Nr 536 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 1 sierpnia 1951 r.

w sprawie powołania prowadzących meldunki.

Celem zapewnienia fachowego i sprawnego załatwiania spraw meldunkowych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Czynności meldunkowe na terenie Państwa sprawują prowadzący meldunki.

§ 2. Prowadzącymi meldunki są:

- 1) na terenie gromad — sołtysi;
- 2) w gminach, nie podzielonych na gromady (np. letniska podmiejskie, osady fabryczne) — osoby, wyznaczone przez prezydium gminnych rad narodowych;
- 3) w miastach — osoby, powołane lub zatwierdzone przez prezydium miejskich (dzielnicowych) rad narodowych.

§ 3. W domach, będących pod zarządem publicznym, funkcje prowadzących meldunki sprawują administratorzy tych domów lub wyznaczeni w tym celu ich pomocnicy, zatwierdzeni przez prezydium właściwej rady narodowej.

§ 4. Prowadzący meldunki w miastach sprawują czynności meldunkowe w wyznaczonych im rejonach meldunkowych.

§ 5. Tworzy się w miastach rejonu meldunkowe domów.

Rejony składają się z zespołów sąsiadujących ze sobą nieruchomości, w których zaludnienie w zależności od warunków miejscowych (rejon zwarty lub rozproszony) lub nasilenia ruchu ludności (np. miasta portowe, ośrodki przemysłowe, uzdrowiska) wahać się będzie od 1000 do 4000 mieszkańców.

W poszczególnych przypadkach (w mniejszych miastach o rozrzuconej budowie lub przy istnieniu zwartych bloków domów w mieście o dużym ruchu ludności) rejonu meldunkowe mogą obejmować od 500 do 1000 mieszkańców.

Dokonywanie podziału miast na rejonu meldunkowe należy do prezydiów miejskich (dzielnicowych) rad narodowych.

W miastach, gdzie istnieją rejonu administracyjne, rejonu meldunkowe powinny się z nimi pokrywać.

§ 6. Wysokość uposażenia prowadzących meldunki ustala się w granicach od 30 do 150 złotych miesięcznie.

Wysokość wynagrodzenia, która może być przyznana osobom wymienionym w § 2 pkt 3 zależy od wielkości rejonu meldunkowego i nasilenia w nim ruchu ludności, określa załączona tabela.

§ 7. Koszty wynagrodzenia prowadzących meldunki oraz urządzenia, wyposażenia i utrzymania lokalu biurowego dla prowadzącego meldunki w rejonie meldunkowym pokrywać będą prezydium rad narodowych w ramach swych budżetów.

Koszty wynagrodzenia prowadzących meldunki, którymi są administratorzy domów pozostających pod zarządem publicznym lub ich pomocnicy, zatwierdzani przez prezydium rady narodowej, pokrywane są z tych funduszy, z których pobierają wynagrodzenie za pełnienie czynności administracyjnych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 17 października 1950 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz